

نیک لند
هوش چیست؟
ترجمه آرال

dastopaa.net

فاکتور شناختی عمومی (g)، که با تست‌های بهره‌ی هوشی سنجیده می‌شود، هوش را در گستره‌ی انسانی کمیت‌سنجی می‌کند، اما به ما نمی‌گوید که هوش چیست. در عوض، فهمی عملی از هوش — درمقام توانایی حل مسأله — باید در نظر گرفته شود تا هوش به محک گذاشته شود.

به بیانی انتزاعی‌تر، ایده‌ی هوش به فراسوی تست بهره‌ی هوشی می‌رود و تا انواع‌واقسام سیستم‌های طبیعی، فنی، و نهادی، از زیست‌شناختی گرفته تا آرایش‌های بوم‌شناختی و اقتصادی، تا رباتیک را شامل می‌شود. در هر مورد، هوش، با هدایت رفتار به سمت تولید اکستروپی^۱ محلی، مسائل را حل می‌کند. هوش با اجتناب از نتایج احتمالی نشان داده می‌شود، که معادل است با ساختن اطلاعات.

علم عمومی تولید اکستروپی (یا پراکندگی آنتروپی) سایبرنتیک است. پس هوش همواره زیربنایی سایبرنتیک دارد، شامل مدارهای فیدبک انطباقی که کنترل موتور را در پاسخ به سیگنال‌های بیرون‌کشیده‌شده از محیط تنظیم می‌کند. هوش ماشین‌آلاتی را از کار درمی‌آورد که ذاتاً «واقع‌گرا»ست، زیرا خروجی عملی رفتار (و نه خروجی قصدشده‌اش) را گزارش می‌دهد تا اجرا را اصلاح کند.

حتی مدارهای فیدبک اولیه و متوازن تکامل یافته‌اند. به عبارت دیگر، ماشین‌آلات سایبرنتیک که به‌نظر صرفاً حفظ عدم‌توازن را به دست می‌آورند گواه یک چارچوب سایبرنتیک عام‌تر و پیچیده‌ترند که عدم‌توازن را با موفقیت افزایش داده‌اند. بنابراین، مدل سایبرنتیک پایه نه حفاظت‌کننده بلکه تولیدکننده است. خود سامان‌های فیدبک (منفی) محافظه‌کارانه نیز به‌صورت راه‌حلی برای مسائل ترمودینامیک محلی تولید شده‌اند، آن‌هم با فرایندهای ذاتا هوشمند افزایش اکستروپی حفظ‌شده، سرهم‌بندی فیدبک (مثبت)، یا ارتقایابی. در طبیعت، آنجا که هیچ چیز به‌سادگی داده نمی‌شود (طوری که همه چیز باید در نتیجه ساخته شود)، وجود نامحتملیت خودحفظ‌کننده شاخص یک عزیمت لگام‌گسیخته‌ی عمیق از احتمال است. در فهمی انتزاعی، دقیقاً همین تشدید سایبرنتیک یعنی هوش.

هوش، چنان که ما می‌شناسیم، خودش را از خلال تشدید سایبرنتیک درون تاریخ زیست‌شناختی زمینی می‌سازد. هوش ماهیتاً به‌صورت گرایشی ارتقادهنده (حفظ‌شده از بیش از ۳ میلیارد سال قبل) به تولید حساسیت هرچه‌بیشتر به فیدبک غایی، نامحتملیت اکستروبیکی، یا اطلاعات از حیث عملیاتی مرتبط درک شده است. افزایش هوش پاسخ‌های انطباقی عمومیت و پیچیدگی سطح‌بالا تر را قادر می‌سازد، تا اندازه‌ای به این خاطر که خود تقویت و افزایش هوش به قصد عمومی پاسخ انطباقی بدل می‌شود.

پس:

— هوش یک موضوع سایبرنتیک است.

— افزایش هوش بر حفظ هوش تقدم دارد.

— تکامل *ذات*ا هوشمند است، وقتی هوش در سطحی کافی از انتزاع درک می‌شود.
— تباهی سایبرنتیک و افت هوش واقعا از همدیگر تمیزناپذیر و اصولا به‌نحوی دقیق (به‌صورت
فرایندهای تولید آنتروپی محلی و جهانشمول) سنجش‌پذیرند.

Source: Nick Land, “What is Intelligence?”, in *A Nick Land Reader*, p.59-60